

EL RETAULE DE ST. QUIRZE (DE COLERA)

THOMAS SPIEKER

Camí d'un dels monestirs romànics més emblemàtics de Catalunya, l'alcalde de Roses, Carles Pàramo, m'explicà algunes de les raons que el van motivar a reservar fins a 30 milions de pessetes "d'aquell temps" per a la seva restauració, quan era responsable de Cultura a la Diputació de Girona durant els anys 90. La façana de ponent (construïda, com tot el conjunt, entre 927 i 935), tenia una important esquerda a causa del moviment provocat per uns corrents d'aigua subterranis, que amenaçava la integritat del monestir. A més, tenia moltes ganes d'ajudar a conservar la seu d'una de les poques congregacions a l'Alt Empordà que mai havia estat sotmesa pels frares de St. Pere de Rodes. I finalment, també li agradà la semblança de l'església amb la de la ciutadella de Roses. Hi vam anar plegats perquè un amic comú, en Joan Comella, ens

EL RETAULE DE ST. QUIRZE (DE COLERA)

havia convidat a assistir a l'exposició col·lectiva A la Llum del Monestir, que presentà juntament amb na Mònica Campdepadrós, na Juliette Murphy i l'Isabel Comadira. Quin luxe d'experiència! No estic del tot segur si la raó per la qual foren tres dones i un sol home els "elegits" per redecorar aquell impressionant espai fou que a St. Quirze sempre havien manat els homes -monjos-. Però és evident que les dones han aprofitat l'oportunitat per deixar ben clara la seva sobrada solvència per llegir i interpretar i tanmateix deixar-se inspirar per aquelles parets mil·lenàries plenes de testosterona.

No obstant això, tot i reconeixent que potser no sóc del tot objectiu per la meua incondicional amistat amb en Joan, l'obra d'en Comella és la que més m'ha impactat. Primer, per la seva mida, ja que omple pràcticament tot l'absis com si fos un retaule. I després per la força amb la que enlluerna l'espectador. Està plena de detalls impossibles de descobrir en una sola visita, però les in comptables referències "parareligioses" -des de la numerologia fins a determinades constel·lacions estel·lars, són ben òbvies.

Tota una experiència per algú, com jo, que és un "vell conegut" de Sant Quirze. Hi vaig celebrar, amb permís de la família Nouvilas (els seus antics propietaris), el meu trentè aniversari amb una festa temàtica dedicada l'edat mitjana, que molts dels meus amics encara recorden. Quan contemplava les obres dels quatre artistes, recordava el ball que em va regalar aquella màgica nit el grup Nequam, amb les seves faldilles voladores i ventalls gegants, seguint el ritme dels cants gregorians que també llavors recordaven l'espiritualitat d'aquella vall.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/09/04/retaule-st-quirze-colera/579778.html?utm_source=rss